

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

Zittingsdocument

16.4.2009

B6-0190/2009

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van de verklaringen van de Raad en de Commissie
ingediend overeenkomstig artikel 103, lid 2, van het Reglement
door Francis Wurtz en Sahra Wagenknecht
namens de GUE/NGL-Fractie
over de conclusies van de G20-top

Resolutie van het Europees Parlement over de conclusies van de G20-top

Het Europees Parlement,

- gezien de conclusies van de op 2/3 april 2009 in Londen gehouden G20-top,
  - gelet op artikel 103, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de algemene overtuiging van leidinggevend en uit politiek en zakenleven en traditionele economen dat "vrije markten het het beste weten" en dat vrij spel voor de krachten van de markt een doelmatige en effectieve toewijzing van middelen waarborgt, door de financiële en economische crisis in hoge mate is weerlegd,
- B. overwegende dat de toenemende ongelijkheid in de verdeling van inkomen en welvaart (toenemende winsten en rijkdom, sterke daling van het aandeel van arbeid in het nationaal inkomen) de afgelopen 30 jaar de belangrijkste motor is geweest achter de reusachtige groei van investeringen op de financiële markten en het ontstaan van de zeepbellen van activaprijzen,
- C. overwegende dat de globalisering, liberalisering en deregulering van de financiële markten de weg hebben geëffend voor financiële innovatie (derivaten, hedgefondsen, risicokapitaalfondsen, effectisering, gestructureerde investeringsproducten, enz.), die op haar beurt heeft geleid tot buitensporige en in buitensporige mate procyclische hefboomwerking, op de korte termijn gericht gedrag, door onhoudbare eisen voor hoge rendementspercentages op te leggen aan productie- en dienstenondernemingen (gerichtheid op de waarde voor de aandeelhouders) en eveneens tot snelle en wijd verbreide mondiale besmetting van risico's, overwegende dat het neoliberale beleid van liberalisering van de financiële markten en de kortetermijngerichtheid op verhoging van de waarde voor de aandeelhouders tegen iedere prijs, dan ook volkomen bankroet blijken te zijn,
- D. overwegende dat de crisis niet alleen de schuld is van inhulige managers uit de financiële industrie, maar ook van de regeringen van de VS en van bijna alle EU-lidstaten alsook van de Europese instellingen, die allemaal de liberalisering van de financiële markten gepromoot hebben, in de EU met name met het EU-actieplan voor financiële diensten en het Lamfalussy-pakket, die gebaseerd waren op 'zelfregulering' van de financiële sector,
- E. overwegende dat de huidige crisis onderstreept dat alle economische en politieke krachten van de hele wereld moeten worden gebundeld om de crisis aan te pakken met gecoördineerde fiscale maatregelen en de financiële markten aan banden te leggen; overwegende dat de traditionele 'westerse wereld', met name de VS, Japan en de EU, niet langer in staat is om op zijn eentje de problemen op te lossen; overwegende dat dan ook werd verwacht dat de G20-top een nieuwe economische wereldorde zou lanceren met een aanzienlijke rol voor de opkomende landen,
1. wijst erop dat de wereld dringend behoefte heeft aan gecoördineerde maatregelen om de economie te stabiliseren tegen recessie, klimaatverandering tegen te gaan, duurzame ontwikkeling op ecologische en sociaal vlak te bevorderen, overheidsdiensten te versterken

en volledige tewerkstelling te bevorderen door middel van kwaliteitsvolle banen en sociale rechten; vindt het daarom bijzonder jammer dat de G20-top, behalve de beloftes van meer middelen voor het IMF, er niet in geslaagd is zijn agenda verder te doen vorderen in de richting van de zelfverklaarde doelstelling om regels te creëren voor een "nieuwe economische orde"

2. wijst erop dat alleen de VS, China en Japan omvangrijke budgettaire stimuleringspakketten hebben gelanceerd om de vertraging van de economie om te buigen; betreurt dat de EU en haar lidstaten ver achter blijven en dat het Europees Economisch Herstelprogramma onvoldoende middelen heeft en enkel bestaat uit ongecoördineerde en zeer verschillend gerichte nationale stimuleringspakketten; vraagt budgettaire stimuleringspakketten die ervoor zorgen dat de financiële middelen naar sociaal en ecologisch nuttige investeringen gaan met het oog op het garanderen en creëren van kwaliteitsvolle arbeidsplaatsen;
3. merkt op dat de G20-top er niet in geslaagd is een globaal gecoördineerd fiscaal stimuleringspakket op te stellen omdat de EU daartegen gekant was, benadrukt dat het 'herstelplan voor de wereldeconomie' van 1.100 miljard dollar dat door de top is afgekondigd (middelen voor het IMF, handelskrediet, hulp voor de armste landen, toewijzing van bijzondere trekkingsrechten) grotendeels uit reeds eerder toegezegd geld bestaat en dat slechts ongeveer 100 miljard dollar werkelijk nieuwe toezeggingen zijn; betreurt het feit dat de armere economieën die het hardst zijn getroffen door de wereldrecessie op die manier niet de nodige hulp zullen krijgen om uit de crisis te geraken;
4. is ten zeerste gekant tegen het feit dat de toewijzing van bijzondere trekkingsrechten van 250 miljard dollar niet gepaard is aan een herschikking van stemrechten, zodat 44% van dit bedrag naar de G7, d.i. de zeven grootste economieën, zal gaan en slechts 80 miljard dollar naar de landen met een gemiddeld inkomen en arme landen samen; vindt het bijzonder jammer dat er op de G20-top niet gediscussieerd is over het voorstel van de gouverneur van de Chinese centrale bank om het systeem van bijzondere trekkingsrechten te hervormen op basis van mondiale middelen; merkt op dat zo de kans is gemist om een 'nieuw Bretton Woods-systeem' op te zetten;
5. heeft kritiek op het voornemen van de G20-top om de rol van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) te versterken met het oog op het herstel van krediet, groei en banen in de wereldeconomie; onderstreept dat moet worden gestart met de hervorming van de instrumenten voor politieke besluitvorming van het IMF om te voorkomen dat de fondsen als een instrument van de 'westerse wereld' functioneren; verwelkomt de voorzichtige aankondigingen over de uitvoering van het pakket van hervormingen van quota en stemgewicht in het IMF dat in april 2008 is goedgekeurd, alsook het verzoek aan het IMF om de volgende herziening van quota tegen januari 2011 af te ronden;
6. roept op tot een grondige hervorming van het leningbeleid van het IMF, dat bijvoorbeeld in Letland, Hongarije en andere landen leningen koppelt aan loon- en pensioenverminderingen, afslanking van de openbare sector, bezuinigingen in de gezondheidszorg, enz.; merkt op dat dergelijke leningvoorwaarden niet alleen de armste lagen van de maatschappij zullen treffen maar ook de economische recessie verscherpen aangezien zij een sterke rem zetten op de vraag; wijst erop dat de steun van de Europese Unie voor dit beleid niet kan worden beschouwd als een uiting van 'Europese solidariteit' in de crisis;
7. steunt het voorstel van het door de econoom Joseph Stiglitz geleide adviespanel van de VN om de instelling van de G20 te vervangen door een nieuw globaal economisch forum;

onderstreept dat een dergelijk VN-orgaan een veel beter forum zou zijn om de agenda op te stellen voor het wereldwijde economisch en financieel beleid, aangezien het zou zorgen voor de vertegenwoordiging van de minder en minst ontwikkelde landen, die nu van het G20-proces zijn uitgesloten; steunt het voorstel om een nieuw globaal reservesysteem te creëren dat steun verleent aan ontwikkelingslanden op regelmatige basis en dat niet is onderworpen aan het vetorecht van de geïndustrialiseerde landen die de bestaande internationale financiële instellingen, zoals het IMF, domineren;

8. verwelkomt het feit dat de leiders van de G20 het erover eens zijn geworden dat de grote tekortkomingen in de financiële sector en in de regulering van en het toezicht op de financiële sector een fundamentele rol hebben gespeeld in het uitbreken van de crisis; hekelt evenwel het feit dat de top niet is ingegaan op de noodzaak om de banken en het financieel systeem te stabiliseren om het kredietsysteem opnieuw te doen werken; wijst erop dat dringend werk moet worden gemaakt van een sterker en mondiaal beter gecoördineerd toezichts- en regelgevingskader voor de toekomstige financiële sector, dat een wereldwijde duurzame ontwikkeling zal steunen; onderstreept dat de top ook tot een overeenkomst had moeten komen om een veel systematischer samenwerking tussen de landen op te zetten met het oog op regelgeving voor de financiële sector; benadrukt dat de financiële sector lagere rendementen moet accepteren en bonussystemen moet invoeren die gericht zijn op risicovermijding en langetermijndoelstellingen in plaats van op kortetermijnwinsten;
9. merkt op dat de leiders van de G20 het actieplan dat zij op hun laatste bijeenkomst hebben goedgekeurd, willen uitvoeren en een nieuwe Financiële Stabiliteitsraad (FSB) instellen als opvolger van het Financiële Stabiliteitsforum (FSF), waarin alle G20-landen, de huidige FSF-leden, Spanje en de Europese Commissie zullen zetelen; betreurt evenwel dat de FSB geen officiële bevoegdheden heeft en geacht wordt alleen samen met het IMF te werken; wijst erop dat er helemaal geen oplossing is gevonden voor de vraag hoe de FSB kan zorgen voor passend toezicht en voor wereldwijde consistentie tussen de nationale reacties inzake crisisbeheer;
10. heeft scherpe kritiek op het feit dat regulering en toezicht enkel betrekking zullen hebben op alle *systemisch* belangrijke financiële instellingen, instrumenten en markten; wijst erop dat een striktere regulering van de financiële markten noodzakelijk is ter voorkoming van risico's die worden veroorzaakt door nieuwe en gevaarlijke financiële producten, en dat deze moeten worden verboden of dat de handel erin moet streng worden beperkt en gecontroleerd; hekelt scherp dat regulering enkel *buitensporige* hefboomwerking moet voorkomen; vindt dat strikte limieten op hefboomwerking moeten worden ingevoerd voor alle gereguleerde financiële instellingen; onderstreept dat het pensioenfondsen en met name bedrijfspensioenfondsen niet toegestaan dient te zijn te investeren in financiële producten die systemische risico's in zich bergen zoals hedgefondsen of risicokapitaalfondsen enz. daar het omvallen van dergelijke fondsen de pensioenrechten in ongunstige zin zou beïnvloeden;
11. verwelkomt het voornemen van de leiders van de G20 om actie te ondernemen tegen rechtsgebieden die niet willen meewerken, onder meer belastingparadijzen en om sancties te nemen om de overheidsfinanciën en financiële systemen te beschermen; verwelkomt hun verklaring dat 'het tijdperk van het bankgeheim voorbij is'; onderstreept in dit verband dat de EU-landen die als belastingparadijzen functioneren (Oostenrijk, België, het VK en Luxemburg) alsook Zwitserland het bankgeheim moeten afschaffen en komaf moeten maken met hun schandalige praktijken;
12. vraagt de EU en haar lidstaten dat zij ook de problemen aanpakken die gecreëerd worden

door de interne en externe financiële offshorecentra (de Britse Kanaaleilanden, de Caymaneilanden, enz.) en dat zij verbieden zaken met hen te doen in geval van niet-naleving; onderstreept dat een globaal antwoord op het probleem van belastingfraude ook inhoudt dat de aandacht wordt gericht op de grote financiële centra, waarvan vele kleine belastingparadijzen slechts de satellieten zijn;

13. verwelkomt het voornemen om regelgevend toezicht en registratie uit te breiden tot de kredietbeoordelingsbureaus; wijst erop dat er een openbaar Europees kredietbeoordelingsbureau moet komen dat werkt zonder winstoogmerk, om belangenconflicten te vermijden die afbreuk doen aan het kredietbeoordelingsproces;
14. betreurt dat de leiders van de G20 geen melding hebben gemaakt van de voorstellen inzake belastingen op valutatransacties (Tobintaks) en op beurstransacties (met inbegrip van over-de-toonbank-transacties);
15. heeft kritiek op het engagement van de G20-top om te komen tot een ambitieuze afronding van de Doha-ronde; merkt op dat de ronde zou zorgen voor de uitbreiding van een systeem van handelsregels die de economieën van ontwikkelingslanden schaden en het binnenlands beleid van deze landen verstoren; vraagt om opheffing van de onderhandelingen inzake overheidsopdrachten, intellectuele eigendomsrechten en de liberalisering van investeringen en diensten aangezien deze alleen in het belang zijn van de ontwikkelde landen, de levering van overheidsdiensten ondermijnen en de economische en financiële stabiliteit bedreigen;
16. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de leiders van de G20, de Raad, de Eurogroep, de Commissie, de Europese Centrale Bank, de parlementen van de lidstaten, het Comité van de Regio's en het Europees Economisch en Sociaal Comité.